Potřetí se na desku dostávají písně pražské kapely **Načas** . Nepochybně jde o nahrávku hodně očekávanou. Ledaže by za ty tři roky, kdy se o Tmavaně neustále mluvilo na Načasích koncertech, se jen nafukovala velká bublina!

Návrat nejslavnější sestavy Načasu s sebou přinesl výrazně tvrdší hudbu, více laděnou do bigbítu při ztrátě zvukové pestrosti, se kterou se prezentoval mnohem akustičtější Načas 3. Ještě před rokem se mi zdálo, že kapela víc sází na prožitek, než na aranžérskou zajímavost. Je pravdou, že předehry všech nových písní mě dokázaly navnadit příslibem osobitosti, ale se zazněním prvních slůvek textu se písničky měnily v jednu šedou nevýraznou směsku. A to bylo už v době, kdy se ve studiu Českého rozhlasu - Macac deska stávala realitou.

Booklet je laděn do příjemné temné modři a je snouben s textem písně, jež dala nosiči i jméno - ***Tmavana***. Srovnáme-li přebal s tím, který náleží k desce předchozí, tedy k Tanečnici (obsahoval velmi povedené grafiky na hedvábí a zpěvník), pak tento po obsahové stránce silně pokulhává. Krom stručného výčtu

hráčů a pěvců (a jednoho hosta) si tu přečtete už jen text samotné Tmavany. Trochu pestřejší je alespoň zadní strana, kde se vedle pruhu reklam dozvíme i jména písní a jejich tvůrců.

Naštěstí nám jde více o pamlsky hudebního charakteru než o to, zdali si smlsne naše oko. Po této stránce mne deska potěšila. A pokud nejste stejní šťouralové jako já a nezkoumáte hudbu doslova na molekulární úrovni, pak Vám jistě nebude vadit, že basovou linku skoro neuslyšíte a že akustická rytmická kytara Honzy Komína si v rychlejších písních šumí někde na pozadí.

Právě bratři Komíni zde předvádí nejvýraznější výkony. Již jednou zmíněný Honza si tu vyšvihl několik velmi sympatických pomalých písní (*Odplouvám*, *Noční let ke hvězdám* nebo *Zasílám dík*) a tahle baladická poloha mu jako zpěvákovi dokonale sedne. Jednou z mála rychlejších písní, k níž propůjčil svůj hlas, se stala erotická Těžká práce, která mezi všemi vyniká nejen proto, že je jedinou humornou, ale také beatlsovským rock'n'rollovým soundem.

Tomáš Komín, coby sólový kytarista, je největší ozdobou desky. Podle jeho charakteristických "sólíček" je Načas lehce poznatelný, a to již od dob prvotiny s názvem Housenka, kde hrál ještě na akustickou kytaru. Tanečnici natáčel již na elektrickou, ale oproti výkonům, které podává na Tmavaně, bych řekl, že se tehdy jen rozehrával. Takřka v každé písni předvádí neuvěřitelné gejzíry nápadů. Jeho hra se vyhýbá kytarovým klišé. Dokáže vytvořit vhodnou náladu jednoduchou vyhrávkou (viz. závěr v *To vůbec neprší*), navnadit zvonivou předehrou (*Odplouvá m* , nebo *Strach*), či se opřít do strun a vybudit se k rockovým podkladům a sólům (*Kolorit*). Řekl bych, že Tomáš už dávno opustil vody nás táborákových kytarových "packalů" a hraje tvrdě první ligu.

Když jsem tak přemýšlel o textech, často na mne dýchl závan filosofie oblečené do běžné lidské řeči bez vzletných metafor (*Strach*). Dotknete se tu samotných hranic života a smrti (*Mezi životem a smrtí* , *Odplouvám* , *Noční let ke hvězdám*). Naleznete tu i pár rozchodových písní (*Zasílám dík* , *To vůbec neprší*), ale překvapivě jsou tu i písně zabývající se šťastným fungováním vztahu (*Kruhy* , *Těžká práce*), kde jim sex posloužil jako pomocná berlička. Drtivá většina textů se tváří velmi vážně a tak deska možná působí trochu pochmurným dojmem. Nechybí ani několik generačních zpovědí a ohlédnutí do středoškolských let (*Pár triček, riflí a svetrů*) a za vlastním svědomím (*Strach*).

Pod texty se tu podepsal třemi zářezy pro mne neznámý hub-in z Textařské dílny Slávka Janouška. Jeden zářez na propisce si může vyrýt i zpěvačka Kamene úrazu Danka Sedláčková, čímž se snížilo skóre, neb "Stouni" mají v repertoáru některé z Honzových písní. Co by to bylo za desku Načasu bez Jardy Síbrta a Jakuba Moravce, a tak tu má každý po jednom textu. Do výčtu už chybí jen textařská stálice kapely v osobě Michala Pravce a dále pak M. Černík a K. Horák. O melodie se podělili výhradní tvůrci Honza Komín a Michal Pravec. Na

desce se krom současné sestavy Načasu (Michal Pravec - zpěv, Honza Komín - zpěv, akustická kytara, Tomáš Komín - zpěv, elektrická kytara, Jakub Horecký - foukací harmoniky, Slávek Tyrkas - baskytara a Matouš Vokoun - bicí) podílel jako host na perkuse Alexandr Soukup.

Píchnete-li špendlíkem do tříleté bubliny kolem Tmavany a počkáte-li, až splaskne, tak zjistíte, že zas tak moc nafouklá nebyla. Že sice tahle deska po zvukařské stránce trpí drobnými nedostatky a booklet by mohl být košatější, ale jinak jde o velmi slušnou folkrockovou desku. Takže si kupte lahvinku Modrého Portugalu a přeji příjemný poslech.

Hodnocení: 4/5

Žádný sen; Ke mně se přitiskni; Mezi životem a smrtí; Odplouvám; Pár triček, riflí a ideálů; Kruhy; Cherubín; Těžká práce; Noční let ke hvězdám; Amazonky; Kolorit; To vůbec neprší; Strach; Tmavana; Zasílám dík; Na všechno se zapomene.